

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 046728 23 U
Sarajevo, 19.05.2025. godine

BOSNA I HERCEGOVINA - BOSNA I HERCEGOVINA
AGENCIJA ZA ZAŠTITU LIČNIH PODATAKA
SARAJEVO - Sarajevo

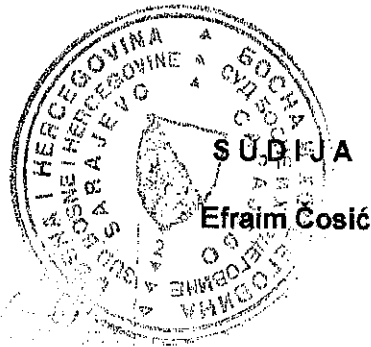
PRIM. JENOD. PIMA. JEHO: 12 0 -05- 2025

Org. jedinica / Org. jedinica	Vlast. oznake / Vlast. oznake	Prilozni broj / Prilozni broj	Prilozni broj / Prilozni broj
03-1.	37-4.	094-9	/23

BOSNA I HERCEGOVINA
AGENCIJA ZA ZAŠTITU LIČNIH PODATAKA
UL. Dubrovačka br. 6
SARAJEVO

U prilogu ovog dopisa dostavljam vam 2X Presudu ovog suda broj S1 3 U 046728 23 U od 16.05.2025. godine, i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**Broj: S1 3 U 046728 23 U**
Sarajevo, 16.05.2025. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija i to, Jadranka Brenjo, kao predsjednik vijeća, Efraim Čosić i Željka Krmek, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azra Mušanović, u upravnom sporu tužitelja, Društvo sa ograničenom odgovornošću za informatičke, telekomunikacijske i marketinške usluge "NEX Studio" Sarajevo, zastupan po punomoćniku, [ime], advokatu iz Sarajeva, ulica [adresa] Sarajeva 20, protiv rješenja broj: UPI 03-1-37-1-362-9/22 od 11.09.2023. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH Sarajevo, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.05.2025.godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Agencije za zaštitu ličnih podataka BiH, broj UPI 03-1-37-1-362-9/22 od 11.09.2023. godine, usvojen je kao osnovan prigovor [ime] iz Sarajeva, protiv firme Nex studio d.o.o. Sarajevo, zbog „neovlaštenog otuđenja“ broja mobilnog telefona kao ličnog podatka. Stavom II istog rješenja, naloženo je firmi, Nex studio d.o.o. Sarajevo, da izvrši povrat mobilnog broja [broj] u vlasništvo [ime], dok je stavom III naloženo izvršiti upravnu mjeru iz tačke II dispozitiva bez odlaganja i o tome obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u Bosni Hercegovini u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja.

Protiv ovog rješenja, tužitelj, Nex studio d.o.o. Sarajevo je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi, da je povreda postupka načinjena zbog nepravilne primjene odredaba člana 30 ZZLP, odnosno člana 13. Pravilnika o postupku po prigovoru podnosioca podataka u Agenciji za zaštitu ličnih podataka u BiH. Takođe prigovara, da je tužena tokom postupka nepravilno utvrdila činjenično stanje, odnosno izvukla nepravilne zaključke u pogledu činjeničnog stanja. Prije svega, tužitelj smatra da se u konkretnom slučaju mobilni broj koji je predmet spora, ne može smatrati ličnim podatkom u smislu zakona, s obzirom da se radi o mobilnom broju u vlasništvu pravnog lica. Iz svih dokaza provedenih tokom postupka proizlazi,

da je mobilni broj postao vlasništvo tužitelja 2014. godine, i to na osnovu zahtjeva (ranijeg vlasnika broja), a uz saglasnost tužitelja. U skladu sa članom 3. zakona, lični podaci znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice na osnovu koje je utvrđen ili se može utvrditi identitet lica.

U konkretnom slučaju, se radi o mobilnom broju povezanom isključivo uz tužitelja, s obzirom da je isti u posljednjih 9,5 godina korišten u svrhu obavljanja djelatnosti tužitelja, primarno komunikacije sa klijentima tužitelja. Ovaj broj je kontakt broj za tužitelja, kako u odnosu na postojeće, tako i buduće klijente istog. Prema tome, ukoliko se iko poistovjetio sa ovim mobilnim brojem, to je tužitelj. U konkretnom slučaju, se radi o mobilnom broju povezanom isključivo uz tužitelja, s obzirom da je isti u posljednjih 9,5 godina korišten u svrhu obavljanja djelatnosti tužitelja, primarno komunikacije sa klijentima tužitelja. Ovaj broj je kontakt broj za tužitelja, kako u odnosu na postojeće, tako i buduće klijente istog. Takođe, tužena posve paušalno ističe da se tužitelj i [redacted], kao podnositelj prigovora, dogovorili o daljem korištenju mobilnog broja, jer tokom postupka nije proveden niti jedan dokaz na ovu okolnost. Dakle, [redacted], tokom upravnog postupka pred tuženom nije dokazao da su stranke postigle bilo kakav dogovor na okolnost korištenja mobilnog broja.

Tužitelj podsjeća, da tužena nije mogla utvrditi, da je [redacted] koristio mobilni broj u privatne svrhe. Naime, izuzev paušalnih i proizvoljnih navoda podnosioca prigovora, isti nije dostavio niti jedan dokaz na ove okolnosti, a ukoliko i jeste, ovi dokazi nisu dostavljeni tužitelju na izjašnjenje niti su isti navedeni u osporenom rješenju. Pa čak i da je podnositelj prigovora koristio poslovni mobilni broj tužitelja u privatne svrhe, to je činio samovoljno i na vlastiti rizik i potencijalnu štetu. Nasuprot svim paušalnim navodima podnosioca prigovora, isti je svjesno i bez bilo kakve prisile, podnio zahtjev za prijenos telefonskog broja na tužitelja.

Tužitelj, izuzev uvida u potrošnju po mobilnom broju, nije imao bilo kakve informacije o tome, za šta je sve podnositelj prigovora navodno koristio mobilni broj. Ono što tužena propušta utvrditi tokom postupka po prigovoru, a što je tužitelj isticao i dokazao tokom postupka je, da je podnositelj prigovora zaključio sa tužiteljem sporazum o prestanku radnog odnosa, te da se isti nisu sporazumjeli da će tužitelj na podnosioca prigovora prenijeti sporni mobilni broj. Takođe, kada zahtjevu podnosioca prigovora za „povrat“ mobilnog broja nije udovoljeno od strane tužitelja, podnositelj prigovora je postao nesavjestan u pogledu svojih podataka (povezanost broja sa bankama, bolnicama i sl.)

Naime, znajući da više ne može koristiti poslovni mobilni broj svog poslodavca u privatne svrhe, isti je morao obavijestiti sve one sa kojima je u privatne svrhe komunicirao preko ovog broja, o promjeni istog. Dakle, ako je podnositelju prigovora i nastala neka šteta (a što tokom postupka naravno nije dokazano), onda je podnositelj prigovora isključivo odgovoran za istu. Tužena, tokom postupka po prigovoru, nije cijnila ni dopis BH Telecoma koji decidno ističe da se nije radilo o neovlaštenom otuđenju mobilnog broja, kao ni da je došlo do kršenja prava koja su podnositelju prigovora zagantovana ZZLP. Ono što tužena jeste utvrdila je činjenica, da podnositelj prigovora nije dokazao da je sa tužiteljem postigao bilo kakav dogovor oko vlasništva nad brojem nakon prestanka radnog odnosa, odnosno da ne postoji bilo kakva obaveza tužitelja da sporni mobilni broj prenese u vlasništvo Nedima Zgodića, kao podnosioca prigovora.

Međutim, u izostanku bilo kakvih dokaza, te nemogućnosti donošenja rješenja po prigovoru po bilo kojoj odredbi ZZLP ili podzakonskog akta, tužena odlučila da prigovor

rješi na temelju principa pravičnosti u cilju usklađivanja prava i stvarnosti, odnosno usklađivanja prava na zaštitu ličnih podataka podnositelja prigovora i stvarne situacije u kojoj se isti našao, a sve radi zadovoljenja pravde u konkretnom slučaju. Dakle, tužena je sebi uzela za pravo da „dijeli pravdu“, donoseći „racionalan zaključak“ da podnositelj prigovora ima pravo na povrat mobilnog broja. Pritom ista nije utvrdila činjenično stanje na osnovu kojeg bi izvela ovakav zaključak.

Tužena svoj „racionalni zaključak“ temelji na paušalnom navodu da tužitelj ne trpi veću štetu u slučaju prenosa mobilnog broja na podnositelja, dok podnositelju prigovora to nešto znači zbog toga što je to njegov lični podatak s obzirom na dugogodišnji period korištenja istog i njegovu vezanost sa tim brojem u većini segmenata privatnog života. Tužitelj ističe, da je tužena propustila cijeniti njegove navode o zloupotrebi prava korištenja mobilnog broja od strane podnositelja prigovora, naročito u kontekstu kršenja klauzule o zabrani konkurencije.

Naime, podnositelj prigovora je, koristeći upravo ovaj mobilni broj, vrbovao klijenta tužitelja u cilju preuzimanja istih. Dalje dokaze na ove okolnosti, tužitelj nije dostavljao u toku ovog postupka, s obzirom na sadržinu zahtjeva za izjašnjenje po prigovoru, u kojem je tužena od tužitelja tražila izjašnjenje na navode iz prigovora, te informacije o okolnostima i uslovima pod kojim je izvršen prijenos broja, da li je izvršen uz suglasnost podnositelja prigovora, i ko je vlasnik mobilnog broja.

Ni iz jednog navoda iz dopisa tužene, tužitelj nije mogao ni pomisliti da, kao vlasnik mobilnog broja, treba dokazivati „jače pravo“ na isti, kako bi tužena donijela „pravičnu“ odluku. Međutim, iako ni podnositelj prigovora nije dostavio bilo kakav dokaz o nastanku bilo kakve štete uslijed nemogućnosti korištenja spornog mobilnog broja, tužena je odlučila da je njegova navodna šteta veća od one koju bi trpio tužitelj. Konačno, tužitelj predlaže sudu da tužbu uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak, te obaveže tuženu da tužitelju naknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tužena Agencija predlaže da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Sl. glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga.

Iz stanja spisa proizilazi, da je podnositelj prigovora bio stvarni vlasnik i korisnik mobilnog broja do sve do 30.1.2014. godine, nakon čega je nastavio koristiti navedeni mobilni broj, iako je vlasništvo nad brojem prenio na firmu Nex studio u dogovoru sa direktorom firme. Kao vlasnik, odnosno korisnik navedenog mobilnog broja, podnositelj je isti koristio u privatne i poslovne svrhe. Budući da se posredstvom predmetnog mobilnog broja može utvrditi identitet podnositelja prigovora, taj broj nedvojbeno ima karakter ličnog podatka. Nadalje, Nex studio je kontrolor na kojeg je podnositelj prigovora prenio u vlasništvo svoj mobilni broj u toku 2014. godine uz dogovor o daljem korištenju broja od strane podnositelja prigovora, te kontrolor koji i dalje raspolaže predmetnim mobilnim brojem. Imajući u vidu da se, u konkretnom slučaju, radi o prenosu prava vlasništva nad mobilnim brojem na osnovu dogovora između direktora firme Nex studio i podnositelja prigovora, to je relevantan član 5. Zakona o zaštiti ličnih podataka (Službeni glasnik BiH broj 49/06, 76/11 i 89/11), koji reguliše obradu ličnih podataka

uz saglasnost nositelja podataka, pa je tuženi utvrdio da Nex studio nije postupio u skladu sa članom 5. stav (3) istog zakona i vratio mobilni broj podnosiocu prigovora na njegov zahtjev, čime je došlo do povrede principa pravičnosti i zakonitosti iz člana 4. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka.

Prema nalaženju ovog suda, ova odluka tužene – Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, je pravilna i zakonita.

Naime, cilj Zakona o zaštiti ličnih podataka (u daljnjem tekstu: zakon), je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, obezbijedi zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na privatnost u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Zakon je opšti propis koji reguliše obradu i zaštitu ličnih podataka i primjenjuje se na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije. U skladu sa članom 3. zakona: lični podaci znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice koje je identificirano ili se može utvrditi identitet lica; nosilac ličnih podataka je fizičko lice čiji se identitet može ustanoviti ili identifikovati, neposredno ili posredno, naročito na osnovu jedinstvenog matičnog broja, te jednog ili više faktora karakterističnih za fizički, fiziološki, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet tog lica; obrada ličnih podataka podrazumijeva bilo koju radnju ili skup radnji koje se vrše nad podacima, bilo da je automatska ili ne, a posebno prikupljanje, unošenje, organiziranje, pohranjivanje, prerađivanje ili izmjenu, uzimanje, konsultiranje, korištenje, otkrivanje prijenosom, širenje ili na drugi način omogućavanje pristupa podacima, svrstavanje ili kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje; kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa; suglasnost nosioca podataka je svaka konkretna i svjesna naznaka želje nosioca podataka data slobodnom voljom kojom nosilac podataka daje svoj pristanak da se njegovi lični podaci obrađuju.

U konkretnom slučaju, tužena je pri donošenju osporenog rješenja, pravilno primijenila materijalni propis, kada je utvrdila da nije ispoštovan jedan od osnovnih principa zakonite obrade podataka iz člana 4. stav 1. tačka a) Zakona o zaštiti ličnih podataka kojim je propisano, da je kontrolor obavezan da lične podatke obrađuje na pravičan i zakonit način. Član 5. istog zakona reguliše obradu ličnih podataka uz saglasnost nositelja podataka na sljedeći način:

- (1) Kontrolor može obrađivati lične podatke uz saglasnost nosioca podataka.
- (2) Saglasnost za obradu posebne kategorije ličnih podataka mora biti data u pisanoj formi, mora je potpisati nosilac podataka, mora imati točnu naznaku podataka u vezi s kojima se saglasnost daje, le mora sadržavati ime kontrolora, svrhu i vremenski period na koji se saglasnost daje.
- (3) Saglasnost može biti povučena u bilo kojem trenutku, osim ako se nosilac podataka i kontrolor izričito ne dogovore drugačije.
- (4) Kontrolor će morati na zahtjev nadležnog organa, u svako vrijeme, dokazati da postoji saglasnost za period obrade ličnih podataka.
- (5) Kontrolor je dužan čuvati saglasnost za vrijeme obrade ličnih podataka za čiju obradu je ona data.

U konkretnom slučaju, po ocjeni ovog vijeća, pravilno je tuženi utvrdio da shodno odredbama predmetnog zakona, samo fizičko lice može biti nosilac ličnih podataka i uživati zaštitu privatnosti u pogledu obrade podataka koji se odnose na to lice.

Mobilni broj predstavlja lični podatak ukoliko je vlasnik, odnosno korisnik istog fizičko lice, jer se putem tog broja može utvrditi identitet vlasnika ili korisnika mobilnog broja i daljom obradom istog uticati na njegovu privatnost.

Kako je to obrazloženo osporeim aktom, tuženi je utvrdio da je podnositelj prigovora bio stvarni vlasnik i korisnik mobilnog broja 061 sve do 30.01.2014. godine, nakon čega je nastavio koristiti navedeni mobilni broj, iako je vlasništvo nad brojem prenio na firmu Nex studio u dogovoru sa direktorom firme. Kao vlasnik, odnosno korisnik navedenog mobilnog broja, podnositelj je isti koristio u privatne i poslovne svrhe. Budući da se posredstvom predmetnog mobilnog broja može utvrditi identitet podnosioca prigovora, taj broj nedvojbeno ima karakter ličnog podatka.

Nadalje, Nex studio je kontrolor na kojeg je podnositelj prigovora prenio u vlasništvo, svoj mobilni broj 061 u toku 2014. godine, uz dogovor o daljem korištenju broja od strane podnosioca prigovora, te kontrolor koji i dalje raspolaže predmetnim mobilnim brojem. Imajući u vidu da se, u konkretnom slučaju, radi o prenosu prava vlasništva nad mobilnim brojem na osnovu dogovora između direktora firme Nex studio i podnosioca prigovora, to je relevantan član 5. zakona koji reguliše obradu ličnih podataka uz saglasnost nositelja podataka, pa je tuženi utvrdio da Nex studio nije postupio u skladu sa članom 5. stav (3) zakona i vratio mobilni broj podnosiocu prigovora na njegov zahtjev, čime je došlo do povrede principa pravičnosti i zakonitosti iz člana 4. tačka a) zakona.

Ovo vijeće cijeni, da je stav tuženog zakonit i da je osporeno rješenje rezultat pravilno i poptuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava. Ovo iz razloga, što iz podataka u spisu proizilazi, da je mobilni broj 061 bio u vlasništvu podnosioca prigovora. Na osnovu zahtjeva za usluge BH Telecomu d.d. Sarajevo od 16.12.2013. godine koji se odnose na promjenu adrese za dostavu računa (umjesto adrese stanovanja na adresu firme Nex studio) i promjenu paketa usluga sa Mini 15 na Mega 100, evidentno je da je podnositelj prigovora predmetni broj, osim u privatne, koristio i u poslovne svrhe. Dana 30.01.2014. godine, podnositelj prigovora je podnio zahtjev BH Telecomu d.d. Sarajevo, za prenos pretplatničkog odnosa na firmu Nex studio kao svog poslodavca. Zahtjev je potpisan od strane podnosioca prigovora i direktora te firme iz čega se da zaključiti da je između istih postojao dogovor o prenosu vlasništva mobilnog broja u kontekstu razloga i uslova za prenos. Nesporno je, da je Nex studio mogao kupiti novi mobilni broj za poslovne potrebe podnosioca prigovora koji bi koristio za vrijeme trajanja radnog odnosa u toj firmi. Međutim, očito je da su se isti sporazumjeli u pogledu prenosa predmetnog mobilnog broja i daljeg korištenja istog od strane podnosioca prigovora. Nakon izvršenog prenosa mobilnog broja, podnositelj prigovora je nastavio koristiti predmetni broj u privatne i poslovne svrhe, što nije bilo sporno za obje strane tokom trajanja radnog odnosa podnosioca prigovora u Nex studiju.

Slijedom činjenice, da je takav odnos trajao duži niz godina i da je firma imala uvid u stanje računa, jasno je, da je upotreba predmetnog mobilnog broja od strane podnosioca prigovora, u navedene svrhe, bila dogovorena između podnosioca prigovora i Nex studia. Nesporna je i činjenica, da je nakon niza godina zajedničkog rada došlo do prestanka radnog odnosa podnosioca prigovora u navedenoj firmi na osnovu sporazuma hr. 0103-RU-001/22 od 6.4.2022. godine. Podnositelj prigovora

tvrdi da je na molbu vlasnika firme Nex studio dao saglasnost da mobilni broj bude prenesen na firmu radi uživanja benefita, koja pravna lica imaju u odnosima sa telekom operaterima kao što su jeftiniji ili besplatni razgovori, manje cijene za usluge, besplatni aparati i slično. Također tvrdi, da je svoj mobilni broj privremeno posudio navedenoj firmi u kojoj je bio zaposlen sve dok je u radnom odnosu u istoj. Navedeno je podnositelj prigovora istakao u zahtjevu prema firmi Nex studio, kojim je tražio povrat predmetnog mobilnog broja u svoje vlasništvo, temeljem ranijeg vlasništva i raspolaganja istim i s tim u vezi činjenice da taj broj ima sva obilježja ličnog podatka podnosioca prigovora.

Shodno navedenom, prvilno tuženi utvrđuje, a koji stav dijeli i ovo vijeće, da u kontekstu saglasnosti iz člana 5. zakona, podnositelj prigovora je dao svoju saglasnost firmi Nex studio, da obrađuje njegov lični podataka na opisani način. Shodno članu 5. zakona, nositelj podataka može povući svoju saglasnost u bilo kojem trenutku, osim u slučaju drugačijeg dogovora, ne zahtijevajući od nositelja podataka da obrazloži razlog povlačenja saglasnosti i ne zahtijeva ispunjenje bilo kakvih uslova. Povlačenje suglasnosti za obradu ličnih podataka predstavlja slobodnu volju nositelja podataka za prestankom obrade njegovih ličnih podataka jednako kao i njegovu volju koju iskazuje za obradu podataka. S tim u vezi, zahtjev prema firmi Nex studio, kojim je tražio povrat predmetnog mobilnog broja u svoje vlasništvo, temeljem ranijeg vlasništva i raspolaganja istim, u smislu člana 5. zakona, ima karakter povlačenja saglasnosti za daljom obradom ličnih podataka podnosioca prigovora od strane firme Nex studio.

Dakle, saglasnost se može dati kontroloru za obradu ličnih podataka s tim da se ista može povući bilo kada, osim u slučaju drugačijeg dogovora nositelja podataka i kontrolora što treba biti dokazano.

Prigovor tužitelja, da se u konkretnom slučaju nije radilo o davanju saglasnosti za prenos broja već da je isključivo podnositelj prigovora podnio zahtjev telekom operateru za prenos broja, a što je učinio dobrovoljno i na osnovu ličnog zahtjeva i da je tim njegovim ličnim zahtjevom broj postao vlasništvo firme, nije osnovan.

Naime, iz podataka u predmetnom spisu proizilazi, da je prema informacijama koje je dostavio BH Telecom d.d. Sarajevo, za ustupanje ugovora (prenos mobilnog broja), podrazumijeva prenos prava i obaveza iz ugovora na treće lice koje nije u ugovornom odnosu sa telekomom ili drugog pretplatnika, uz saglasnost telekoma. Uvidom u zahtjev za prenos pretplatničkog odnosa podnosioca prigovora od 30.01.2014. godine, utvrđeno je da su zahtjev potpisali podnositelj prigovora i direktor firme Nex studio.

Iz navedenog proizilazi da, osim saglasnosti BH Telecoma d.d. Sarajevo, za prenos mobilnog broja je potrebna saglasnost i lica na koje se ugovor prenosi u smislu prihvatanja prava i obaveza iz ugovora sa telekomom, što je u konkretnom slučaju Nex studio. Dakle, nesporno je postojanje prethodnog dogovora između podnosioca prigovora i firme Nex studio o prenosu mobilnog broja.

Prigovor tužitelja, da tuženi sam nije utvrdio ko je vlasnik predmetnog broja, nije od uticaja na rješavanje predmetne stvari. Naime, u konkretnom slučaju, tužena, Agencija za zaštitu ličnih podataka, prema odredbama člana 35. Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH, je samostalna upravna organizacija osnovana radi osiguranja zaštite ličnih podataka, a na osnovu člana 41. ovog zakona. Agencija je u vršenju svojih ovlasti kontrole obrade ličnog podataka utvrdila da tužitelj, preko telefonskog broja koji je godinama koristio podnositelj prigovora u poslovne ali i privatne svrhe vrši obradu ličnih podataka podnosioca jer se unutar registrovane usluge telefonskog

broja za taj telefonski broj vezuje više ličnih i privatnih podataka podnosioca prigovora, čime kao predmetni kontrolor nije poštivao jedan od osnovnih principa obrade ličnih podataka iz člana 4. tačka 1.a) Zakona o zaštiti ličnih podataka, koji obavezuje kontrolora da lične podatke obradjuje na pravičan i zakonit način.

U skladu sa naprijed navedenim, kao i da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama koje u cijelosti uvažava i ovaj Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta kao i pravilnoj primjeni materijalnog prava, to je tužba neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

Imajući u vidu da je sud odbio tužbu, ne postoji ni obaveza naknade troškova spora, koje tužitelj, tužbom potražuje.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

